

'The African Express' is een uitgave van 'Gateway to Africa', in samenwerking met ConceptT.

De studententijd is het moment om je academische vaardigheden te verbeteren door je te profileren in de meest uiteenlopende commissies en organisaties. Dat dit bij de deelnemers er goed is ingebakken, bleek wel vanmorgen, toen op de derde achtereenvolgende dag door HG en Bas een nieuwe commissie gepresenteerd werd tijdens de reis naar de Berg River Dam: de desinteressecommissie. Aansluitend werd de winnende foto van dag 4 gepresenteerd, waar het (toepasselijke) moment dat net je ogen dichtvallen geniaal uitgebeeld was, aldus de fotocommissie.

De desinteressecommissie heeft de nobele taak op zich genomen om te waken op de oplettendheid van de deelnemers tijdens de vele excursies die nog zullen komen. Veelvuldig knipperen met de ogen, knikkebollen of zelfs wegdromen wordt onverbidde bestraft met het uitdelen van strafpunten (over uitgedeelde punten wordt uiteraard niet gediscussieerd). Elk strafpunt staat gelijk aan het betalen van 50 Rand in de pot, te besteden in een nader te bepalen café. De schrik zat er dus goed in bij de deelnemers, omdat voor sommigen de luiken behoorlijk zwaar worden na meerdere achtereenvolgende korte nachten. De waarschuwing geldt overigens niet alleen voor de studenten...

Op het programma van vandaag stond als eerste een bezoek aan een hydro-elektrische energiegenerator met ingenieurs pompsysteem. Bij pieken in de elektriciteitsvraag wordt uit neerstortend opgeslagen water energie gewonnen. 's Nachts, als de tv's uitstaan en de favoriete soap van Zuid-Afrika weer afgelopen is, wordt met overtollige elektriciteit het water weer omhoog gepompt. Er werd hier en daar gempompt dat de zaal waar de presentaties

plaatsvonden een ideale setting was om de desinteressepot te spekken. Het verhaal was echter goed en het Department of Water and Forestry kwam, na een milieuvriendelijke introductie op het energiebedrijf Eskom, vertellen over het waterbeleid van Zuid-Afrika. Na een afdaling van 60 meter in de generatoren namen we afscheid van moeder Jenny ('Don't touch any buttons!'), die ons de hele ochtend door het bedrijf Eskom begeleidde. Ook lieten we Wiseman achter, de Eskom-man die werknemers en bezoekers van geniale tips voorziet over kapotte elektriciteitsleidingen en levensgevaarlijke situaties.

De route leidde ons verder naar de Berg River Dam, maar niet voor er een korte stop ingelast werd om de nodige versnaperingen naar binnen te werken. Helaas is het bedrijfsleven van Zuid-Afrika in het algemeen weinig voorbereid op grote groepen, en werd er in grote getale beroep gedaan op de Superspar, tegenover het aangedane eetcafé. Snel weer de bus in voor de uur durende reis richting Berg River, alwaar wij een aantal van de Romantic Mountain Passes van de spreker dr. Graham Ross mochten nemen.

Iedereen herkende natuurlijk de uitzichten en steile hellingen die vroeger met ossenkar genomen moesten worden. Onderweg vond Jan, onze begeleider en geboren Groninger, het hard nodig zijn roots weer even boven te halen. *The very best of Ede Staal* knalde, onder luid protest en boegeroep, door de speakers van onze bus. Toch werd de cd tot het laatste nummer afgespeeld, een van de eerste keren dat dit gebeurd is in de afgelopen dagen. Gelukkig werd HG's feest-cd met knallers als 'Schatje, mag ik je foto', 'Dennis Bier' en 'Ik kom terug', opgezet zodat de rest van de reis (on)draaglijk werd.

Door de omringende bergen zijn overigens kilometers pijpleiding aangelegd om die waterstromen mogelijk te kunnen maken. Na een uitgebreide uitleg over deze pijpleidingen met behulp van een beweegbare maquette kon de reis weer voortgezet worden naar de volgende bestemming: Drakenstein. De gevangenis waar Nelson Mandela de laatste maanden van zijn gevangentijd had doorgebracht. Na een kort bezoek aan een kleiner bassin aan het eind van de Berg River bracht Hennie, de buschauffeur, ons weer veilig terug naar Kaapstad, alwaar wij in een uiterst Amerikaans aandoend winkelcentrum ons tegoed mochten doen aan Zuid-Afrikaanse pizza's (erg wrang aangezien de terugreis langs talloze townships leidt, die toch wat minder rijk en

---

westers aandoen). Aangezien de studiereis ondertussen alweer vijf dagen duurt, werd het tijd om elkaar lekker een beetje te gaan pesten. De tabasco en gloeiendhete tapenades werden in extreme mate vermengd met normale spijzen en drankjes, waardoor vuile blikken en achterdochtig gedrag niet uit kon blijven. Vooral Tom Janssen had het zwaar te verduren, toen twee volle scheppen peper onzichtbaar onder de bovenste laag van zijn pizza San Marco was gestreken. Gelukkig werd de boosdoener, onze eigen San Marco, teruggepakt met een goeie scheut tabasco in zijn tot dan toe heerlijke biertje.

Half 10 kwam iedereen weer voldaan aan in het hotel, na een karaoke-reis met DJ Daan ('Sta op, sta op!') en MC Aarns ('Eem... ik ken de tekst eigenlijk niet...'). De kaarten werden tevoorschijn gehaald en een gezellige avond leidde ons uiteindelijk weer (op tijd natuurlijk) naar bed.

